रातह्व्य आत्रेयः।मित्रावरुणौ। अनुष्टुप्।

आ चिकितान सुकर्तू देवौ मर्त रिशार्दसा। वर्रुणाय ऋतपेशसे दधीत प्रयसे महे॥ ५.०६६.०१ चिकितानः – बुद्धयन्। मर्त – मनुष्य। सुकत् – शोभनसङ्कल्पो। रिशादसा – शत्रुहिंसको। देवौ। आ – आभिमुख्येनाह्वये। प्रयसे – अन्नवते। महे – महते। ऋतपेशसे – ऋतिनमित्रे। वरुणाय। दधीत – धारयत॥१॥

ता हि क्षत्रमिविह्नतं सम्यगेसुर्यर्भाशाति। अधे <u>ब्रतेव</u> मानुषं स्वर्रणं धायि दर्शतम्॥ ५.०६६.०२ अविह्नुतम्- अहिंस्यम्। असुर्यं- बिलनम्। क्षत्रम्- क्षत्रियधर्मम्। ता- तो। हि- खलु। आशाते- व्याप्नुतः। अध- अतः। मानुषं व्रतेव- मनुष्ययज्ञ इव। दर्शतम्- दर्शनीयं क्षत्रम्। स्वः- सूर्यज्योतिः। न- इव। धायि- धार्यते॥२॥

ता <u>वामेषे</u> रथीनामुर्वी गर्व्यूतिमेषाम्। <u>रा</u>तह्रै व्यस्य सुष्टुति दुधृक्स्तोमैर्मनामहे॥ ५.०६६.०३ ता- तौ। दधृक्- शत्रुधर्षणशीलौ। वाम्- युवाम्। एषाम्- एतेषाम्। रथानाम्-लक्ष्यप्रापकगतिप्रतीकानाम्। उर्वी- विस्तृतम्। गव्यूतिम्- मार्गम्। एषे- गन्तुम्। रातहव्यस्य-दत्तहविष्कस्य। सुष्टुतिम्- शोभनस्तुतिम्। स्तोमैः- मन्त्रैः। मनामहे- ध्यायामः॥३॥

अधा हि काव्या युवं दक्षेस्य पूर्भिरद्भुता।नि केतुना जनानां चिकेथे पूतदक्षसा॥ ५.०६६.०४ अध- अथ। काव्या- सूक्ष्मदिर्शनो। युवम्- युवाम्। दक्षस्य पूर्भिः- बलपूरकेर्मावनेः। अद्भुता-अद्भुतो। जनानाम्- विशाम्। केतुना- प्रज्ञया। पूतदक्षसा- पवित्रबलो। नि चिकेथे- नितरां बुद्धयेथे॥४॥

तद्दतं पृथिवि बृहच्छ्रवएष ऋषीणाम्। ज्रयसानावरं पृथ्वति क्षरन्ति यामेभिः॥ ५.०६६.०५

पृथिवि । ऋषीणाम् - सूक्ष्मदर्शिनाम् । बृहच्छ्रव एषे - अतीन्द्रियश्रवणैषणे । तत् । ऋतम् - प्रकृतिनियतिभूतसत्यम् । ज्रयसानौ - गन्तारौ । अरम् - अलम् । पृथु यथा भवति तथा । यामिभः - स्वगतिभिः । अति - अत्यर्थम् । क्षरति - वर्षतः ॥५॥

आ यद्वामीयचक्षसा मित्रं वयं चं सूर्यः। व्यचिष्ठं बहुपाय्ये यतेमिहः स्वराज्ये॥ ५.०६६.०६ ईयचक्षसा- व्याप्तदर्शनौ । मित्रा- मित्रावरुणौ । सूरयः- विद्वांसः । वयम् । च । वाम्- युवाम् । आ-आह्वये । व्यचिष्टे- विस्तृते । बहुपाय्ये- बहुभिर्गन्तव्ये । स्वराज्ये । यतेमिहि- गच्छेम ॥६॥

